

Landstingsforordning nr. 10 af 19. november 2007 om vandforsyning

I medfør af §§ 1, 4 og 13, stk. 2-4, i lov for Grønland nr. 943 af 23. december 1986 om el, vand og varme, brandvæsen, havne, veje, telekommunikation m.v. fastsættes:

Anvendelsesområde og definition

§ 1. Forordningen finder anvendelse på offentlig vandforsyning, privat vandforsyning, forbruger og erhvervsvirksomheder.

Stk. 2. Alle vandforsyningsvirksomheder varetager forsyning af vand til forbrugere, jf. § 4.

§ 2. Ved vandforsyning forstås, forsyning af vand fra vandforsyningsvirksomheders:

- 1) Hovedvandledder ved stikledning til forbrugere og erhvervsvirksomheder.
- 2) Transportmidler til vandtankinstallationer og kommunale beholderhuse.
- 3) Offentlige taphuse.
- 4) Indvindingsanlæg.
- 5) Råvandsledninger.
- 6) Vandbehandlingsanlæg.
- 7) Pumpeanlæg.
- 8) Beholderanlæg.
- 9) Overordnet fordelingsnet.

Planlægning og forsyning m.v.

§ 3. Nukissiorfiit udfører en landsdækkende planlægning af forsyningen med vand i byer og bygder.

Stk. 2. Landsstyret fastsætter hvilke forudsætninger, der skal lægges til grund for planlægningen.

Stk. 3. Landsstyret kan pålægge andre vandforsyningsvirksomheder og kommuner at udarbejde tilsvarende planlægning eller meddele Nukissiorfiit fornødne oplysninger til brug for sådan planlægning.

§ 4. Alle vandforsyningsvirksomheder skal opretholde en effektiv og tilstrækkelig vandforsyning til forbrugere i byer og bygder.

Stk. 2. Landsstyret kan fastsætte regler om levering af vand til erhvervsvirksomheder.

§ 5. Landsstyret kan give tilladelse til egen forsyning af vand, såfremt dette ikke forstyrrer den offentlige vandforsyning. Vandforsyningsanlæg, der indvinder mindre end 10m³ per døgn, kræver ikke tilladelse.

Stk. 2. Landsstyret kan fastsætte regler om tilladelser, jf. stk. 1, herunder om godkendelse og drift af anlæg.

§ 6. Landsstyret kan fastsætte regler om forholdet mellem Nukissiorfiit og andre vandforsyningsvirksomheder.

Stk. 2. Landsstyret kan fastsætte regler om forholdet mellem vandforsyningsvirksomheder og forbrugere eller erhvervsvirksomheder, der har fået tilladelse til egen forsyning af vand.

§ 7. Alle vandforsyningsvirksomheder udarbejder en sikkerhedsstrategi for opretholdelsen af en effektiv og sikker forsyning af vand. Vandforsyningsvirksomhederne udarbejder herunder retningslinjer for opretholdelsen af forsyningen til anlæg og installationer af afgørende

samfundsmæssig interesse.

Stk. 2. Retningslinjer efter stk. 1, skal forelægges Landsstyret til godkendelse forinden ibrugtagning.

Vandpriser, leveringsbetingelser og tilslutningsbidrag

§ 8. Alle vandforsyningsvirksomheder indsender til Landsstyret årlige kalkulationer over omkostninger ved vandforsyning, opdelt på forskellige produktions-, distributions- og forbruger kategorier.

Stk. 2. Landsstyret kan fastsætte regler om udformningen af kalkulationer.

§ 9. Vandtakster fra alle vandforsyningsvirksomheder skal forelægges Landsstyret til godkendelse forinden ikrafttræden.

§ 10. Alle vandforsyningsvirksomheder udarbejder salgs- og leveringsbetingelser for vandforsyningsvirksomhedernes vandforsyning. Salgs- og leveringsbetingelserne skal forelægges Landsstyret til godkendelse forinden ikrafttræden.

§ 11. Nukissiorfiit skal opkræve et tilslutningsbidrag fra erhvervsvirksomheder, der betaler en særlig lav tarif for vand, når de pågældende erhvervsvirksomheder har en påvirkning af kapaciteten af vand og påfører Nukissiorfiit nye anlægsinvesteringer på grund af kapacitetsudvidelser på en lokalitet.

Stk. 2. Landsstyret fastsætter regler om opkrævning og beregning af tilslutningsbidrag.

Tilsyn og indhentning af oplysninger

§ 12. Landsstyret fører tilsyn med alle vandforsyningsvirksomheder.

§ 13. Landsstyret kan til brug for varetagelsen af de i denne forordning nævnte opgaver kræve alle oplysninger, som Landsstyret skønner nødvendige, fra kommuner og erhvervsvirksomheder.

Stk. 2. Alle vandforsyningsvirksomheder kan indhente relevante oplysninger til brug for varetagelsen af de opgaver, som i denne forordning er pålagt vandforsyningsvirksomhederne.

Klage- og sanktionsbestemmelser

§ 14. Klage over afgørelser, truffet af Nukissiorfiit og andre vandforsyningsvirksomheder efter § 4, stk. 1, og § 13, stk. 2, samt regler fastsat i medfør af § 4, stk. 2, og § 11, stk. 2, kan indbringes for Landsstyret.

Stk. 2. Landsstyret kan fastsætte regler om klageadgangen, herunder frister og bestemmelser om, at nærmere angivne forhold ikke kan påklages.

§ 15. Der kan idømmes bøde for:

1) Tilsidesættelse af påbud meddelt i medfør af § 3, stk. 3.

2) Overtrædelse af § 7, § 9 og § 10 .

3) Tilsidesættelse af oplysningspligten i medfør af § 13.

Stk. 2. Er overtrædelsen begået af en virksomhed, som helt eller delvist ejes af en statslig myndighed, Grønlands Hjemmestyre, en kommune eller et kommunalt fællesskab, omfattet af landstingslov om kommunalbestyrelser og bygdebestyrelser m.v., et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lignede, kan der pålægges virksomheden med videre, som sådan kriminalretligt ansvar. Tilsvarende gælder, hvis overtrædelsen er begået af Grønlands Hjemmestyre, en kommune eller et kommunalt fællesskab, omfattet af landstingslov om kommunalbestyrelser og bygdebestyrelser.

Stk. 3. I regler, der fastsættes i medfør af denne landstingsforordning, kan det fastsættes, at overtrædelse af bestemmelserne kan medføre bøde.

Stk. 4. I regler, der fastsættes i medfør af denne landstingsforordning, kan der fastsættes regler om idømmelse af bøde for overtrædelser begået af en virksomhed, som helt eller delvist ejes af staten, Grønlands Hjemmestyre, en kommune eller et kommunalt fællesskab omfattet af landstingslov om kommunalbestyrelser og bygdebestyrelser m.v., et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lignende. Der kan ligeledes fastsættes regler om idømmelse af bøde for overtrædelser begået af Grønlands Hjemmestyre, en kommune eller kommunalt fællesskab, omfattet af landstingslov om kommunalbestyrelser og bygdebestyrelser m.v.

Ikrafttræden m.v.

§ 16. Denne landstingsforordning træder i kraft den 1. januar 2008.

Stk. 2. Samtidig ophæves

- 1) § 2, stk. 1, nr. 1, for så vidt angår vandforsyning i landstingsforordning nr. 8 af 19. december 1986 vedrørende Grønlands tekniske Organisation,
- 2) § 2 for så vidt angår vand i landstingslov nr. 13 af 6. november 1997 om Grønlands Hjemmestyles overtagelse af bygders el- og vandforsyning samt
- 3) GTO-cirkulære nr. 11037 af 26. august 1986 om "Regulativ for vandforsyning i grønlandske byer".

Grønlands Hjemmestyre, den 19. november 2007

Hans Enoksen

/

Siverth K. Heilmann

12. juli 2007

EM 2007/47

Forslag til: Landstingsforordning nr. xx af xx 2007 om vandforsyning

I medfør af §§ 1, 4 og 13, stk. 2-4, i lov for Grønland nr. 943 af 23. december 1986 om el, vand og varme, brandvæsen, havne, veje, telekommunikation m.v. fastsættes:

Anvendelsesområde og definition

§ 1. Forordningen finder anvendelse på offentlig vandforsyning, privat vandforsyning, forbruger og erhvervsvirksomheder.

Stk. 2. Alle vandforsyningsvirksomheder varetager forsyning af vand til forbrugere, jf. § 4.

§ 2. Ved vandforsyning forstås, forsyning af vand fra vandforsyningsvirksomheders:

- 1) Forsyningsledninger ved stikledning til forbrugere og erhvervsvirksomheder.
- 2) Transportmidler til vandtankinstallationer og kommunale beholderhuse.
- 3) Offentlige tapsteder.
- 4) Indvindingsanlæg.
- 5) Råvandsledninger.
- 6) Vandbehandlingsanlæg.
- 7) Pumpeanlæg.
- 8) Beholderanlæg.
- 9) Overordnet fordelingsnet.

Planlægning og forsyning m.v.

§ 3. Nukissiorfiit udfører en landsdækkende planlægning af forsyningen med vand i byer og bygder.

Stk. 2. Landsstyret fastsætter hvilke forudsætninger, der skal lægges til grund for planlægningen.

Stk. 3. Landsstyret kan pålægge andre vandforsyningsvirksomheder og kommuner at udarbejde tilsvarende planlægning eller meddele Nukissiorfiit fornødne oplysninger til brug for sådan planlægning.

§ 4. Alle vandforsyningsvirksomheder skal opretholde en effektiv og tilstrækkelig vandforsyning til forbrugere i byer og bygder.

Stk. 2. Landsstyret kan fastsætte regler om levering af vand til erhvervsvirksomheder.

§ 5. Landsstyret kan give tilladelse til egen forsyning af vand, såfremt dette ikke forstyrrer den offentlige vandforsyning.

Stk. 2. Landsstyret kan fastsætte regler om tilladelser, jf. stk. 1, herunder om godkendelse og drift af anlæg.

§ 6. Landsstyret kan fastsætte regler om forholdet mellem Nukissiorfiit og andre vandforsyningsvirksomheder.

Stk. 2. Landsstyret kan fastsætte regler om forholdet mellem vandforsyningsvirksomheder og forbrugere eller erhvervsvirksomheder, der har fået tilladelse til egen forsyning af vand.

§ 7. Alle vandforsyningsvirksomheder udarbejder en sikkerhedsstrategi for opretholdelsen af en effektiv og sikker forsyning af vand. Vandforsyningsvirksomhederne udarbejder herunder retningslinjer for opretholdelsen af forsyningen til anlæg og installationer af afgørende samfundsmæssig interesse.

Stk. 2. Retningslinjer efter stk. 1, skal forelægges Landsstyret til godkendelse forinden ibrugtagning.

Vandpriser, leveringsbetingelser og tilslutningsbidrag

§ 8. Alle vandforsyningsvirksomheder indsender til Landsstyret årlige kalkulationer over omkostninger ved vandforsyning, opdelt på forskellige produktions-, distributions- og forbruger kategorier.

Stk. 2. Landsstyret kan fastsætte regler om udformningen af kalkulationer.

§ 9. Vandtakster fra alle vandforsyningsvirksomheder skal forelægges Landsstyret til godkendelse forinden ikrafttræden.

§ 10. Alle vandforsyningsvirksomheder udarbejder salgs- og leveringsbetingelser for vandforsyningsvirksomhedernes vandforsyning. Salgs- og leveringsbetingelserne skal forelægges Landsstyret til godkendelse forinden ikrafttræden.

§ 11. Nukissiorfiit skal opkræve et tilslutningsbidrag fra erhvervsvirksomheder, der betaler en særlig lav tarif for vand, når de pågældende erhvervsvirksomheder har en påvirkning af kapaciteten af vand og påfører Nukissiorfiit nye anlægsinvesteringer på grund af kapacitetsudvidelser på en lokalitet.
Stk. 2. Landsstyret fastsætter regler om opkrævning og beregning af tilslutningsbidrag.

Tilsyn og indhentning af oplysninger

§ 12. Landsstyret fører tilsyn med alle vandforsyningsvirksomheder.

§ 13. Landsstyret kan til brug for varetagelsen af de i denne forordning nævnte opgaver kræve alle oplysninger, som Landsstyret skønner nødvendige, fra kommuner og erhvervsvirksomheder.
Stk. 2. Alle vandforsyningsvirksomheder kan indhente tilsvarende oplysninger til brug for varetagelsen af de opgaver, som i denne forordning er pålagt vandforsyningsvirksomhederne.

Klage- og sanktionsbestemmelser

§ 14. Klage over afgørelser, truffet af Nukissiorfiit og andre vandforsyningsvirksomheder efter § 4, stk. 1, og § 13, stk. 2, samt regler fastsat i medfør af § 4, stk. 2, og § 11, stk. 2, kan indbringes for Landsstyret.

Stk. 2. Landsstyret kan fastsætte regler om klageadgangen, herunder frister og bestemmelser om, at nærmere angivne forhold ikke kan påklages.

§ 15. Der kan idømmes bøde for:

- 1) Tilsidesættelse af påbud meddelt i medfør af § 3, stk. 3.
- 2) Overtrædelse af § 7, stk. 3, § 9 og § 10 .
- 3) Tilsidesættelse af oplysningspligten i medfør af § 13.

Stk. 2. Er overtrædelsen begået af en virksomhed, som helt eller delvist ejes af en statslig myndighed, Grønlands Hjemmestyre, en kommune eller et kommunalt fællesskab, omfattet af landstingslov om kommunalbestyrelser og bygdebestyrelser m.v., et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lignede, kan der pålægges virksomheden med videre, som sådan kriminalretligt ansvar. Tilsvarende gælder, hvis overtrædelsen er begået af Grønlands Hjemmestyre, en kommune eller et kommunalt fællesskab, omfattet af landstingslov om kommunalbestyrelser og bygdebestyrelser.

Stk. 3. I regler, der fastsættes i medfør af denne landstingsforordning, kan det fastsættes, at overtrædelse af bestemmelserne kan medføre bøde.

Stk. 4. I regler, der fastsættes i medfør af denne landstingsforordning, kan der fastsættes regler om idømmelse af bøde for overtrædelser begået af en virksomhed, som helt eller delvist ejes af staten, Grønlands Hjemmestyre, en kommune eller et kommunalt fællesskab omfattet af landstingslov om kommunalbestyrelser og bygdebestyrelser m.v., et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lignende. Der kan ligeledes fastsættes regler om idømmelse af bøde for overtrædelser begået af Grønlands Hjemmestyre, en kommune eller kommunalt fællesskab, omfattet af landstingslov om kommunalbestyrelser og bygdebestyrelser m.v.

Ikrafttræden m.v.

§ 16. Denne landstingsforordning træder i kraft den 1. januar 2008.

Stk. 2. Samtidig ophæves

- 1) § 2, stk. 1, nr. 1, for så vidt angår vandforsyning i landstingsforordning nr. 8 af 19. december 1986 vedrørende Grønlands tekniske Organisation,
- 2) § 2 for så vidt angår vand i landstingslov nr. 13 af 6. november 1997 om Grønlands Hjemmestyrers overtagelse af bygdens el- og vandforsyning samt
- 3) GTO-cirkulære nr. 11037 af 26. august 1986 om "Regulativ for vandforsyning i grønlandske byer".

Hans Enoksen

/

Siverth K. Heilmann

12. juli 2007

EM 2007/47

Bemærkninger til forordningsforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning:

Der eksisterer i dag ikke nogen landstingsforordning om vandforsyningen i Grønland. I landstingsforordning nr. 14 af 6. november 1997 om energiforsyning nævnes i bemærkningerne til forordningens § 26, at vand ikke er omfattet af forordningen, samt at der på et senere tidspunkt vil blive udarbejdet forslag til en landstingsforordning om vandforsyning, hvilket er baggrunden for fremsættelse af dette forslag.

Formålet med forordningen er at regulere den offentlige og private vandforsyning til forbrugere og erhvervsvirksomheder. Det er målet at sørge for en sikker og forsvarlig vandforsyning.

Forordningen finder anvendelse for offentlig vandforsyning, privat vandforsyning, forbruger og erhvervsvirksomheder. Som udgangspunkt forventes forordningsforslaget ikke at ændre på tilstandene i dag, når bortses fra nogle få punkter. Reguleringen foreslås foretaget i en landstingsforordning, så reguleringen også vil omfatte andre vandforsyningsvirksomheder end Nukissiorfiit, hvis andre vandforsyningsvirksomheder skulle opstå.

Forordningsforslaget fastlægger opgaverne på vandforsyningsområdet for myndigheder og vandforsyningsvirksomheder. Nukissiorfiit, som varetager den landsdækkende vandforsyning, er en hjemmestyreejet, nettostyret virksomhed, der økonomisk reguleres gennem en nettobevilling på Landstingets Finanslov.

I ensprisreformen er indarbejdet en bemyndigelse til, at Landsstyret kan fastsætte principper for indførelse af et tilslutningsbidrag til nyinvesteringer, der forøger kapacitetsomkostningerne hos Nukissiorfiit ved at forsyne fiskeindustrien med vand.

I Grønland forsynes hver by og bygd som ø-drift, hvilket indebærer, at der til hver lokalitet er et tilhørende el- og vandproduktionsanlæg, som nødvendigvis skal indregnes i den samlede anlægspris for lokaliteten. Formålet med forslaget § 11 er, at de erhvervsvirksomheder, der betaler en særlig lav tarif for vand, selv skal betale for de omkostninger, som påføres Nukissiorfiit, når de pågældende erhvervsvirksomheders behov for vand medfører, at et anlæg på en lokalitet skal udvides eller fornyes, eller der skal opføres et nyt anlæg. Baggrunden for dette forslag til § 11 er, at det ikke skal være forbrugerne eller andre erhvervsdrivende, der betaler for de omkostninger, der er forbundet med erhvervsvirksomhedernes behov for vand. Opkrævningen af et tilslutningsbidrag skal således medvirke til at holde Nukissiorfiits omkostninger forbundet med vandforsyning nede. Bestemmelsen skal fungere som et incitament til, at erhvervsvirksomheder, der betaler en særlig lav tarif for vand, bliver på en lokalitet, således at der skabes stabilitet i lokalområderne, og Nukissiorfiit opnår bedre muligheder for at optimere deres ressourcer til gavn for samfundet. Der skabes desuden et incitament til, at etablering af nye erhvervsvirksomheder sker på lokaliteter, hvor der er overskydende kapacitet.

I forbindelse med udarbejdelse af modellen for opkrævning af tilslutningsbidrag har der været nedsat en arbejdsgruppe med repræsentanter fra Nukissiorfiit, fiskeindustrien, Økonomidirektoratet samt Erhvervsdirektoratet. Royal Greenland A/S har i forbindelse med arbejdet gjort opmærksom på, at selskabet er uenige i den pågældende model. Selskabet ønsker i stedet den nuværende model bevaret.

2. Forslagets hovedpunkter:

I maj 1986 udgav Grønlands tekniske Organisation (GTO) "Regulativ for vandforsyning i grønlandske byer" (Regulativet), som blev sat i kraft ved GTO-cirkulære nr. 11037 den 26. august 1986. Regulativet afløste det tidligere regulativ fra 1962. Baggrunden for Regulativets indførelse var ønsket om en regulering af forholdet mellem operatøren af vandforsyningen, forbrugerne og de udførende virksomheder i byerne.

Den 1. januar 1987 hjemtog Grønlands Hjemmestyre GTO med deraf følgende ansvar for lovgivning og myndighedskompetence på vandforsyningsområdet.

Den 1. januar 1998 overtog Nukissiorfiit den offentlige vandforsyning i bygderne, som på nuværende tidspunkt ikke er omfattet af Regulativet, idet Regulativet udelukkende gælder for byerne.

Forordningsforslaget indeholder bestemmelser om vandforsyningsvirksomhedernes forsyningspligt over for forbrugerne.

Forordningsforslaget indeholder en del bemyndigelsesbestemmelser for Landsstyret til at fastsætte nærmere regler. Blandt andet i forbindelse med Landsstyrets mulighed for at kunne give tilladelse til egen forsyning af vand, kan Landsstyret fastsætte nærmere regler om tilladelser, herunder om godkendelse og drift af anlæg (forslagets § 5). Bestemmelsen om egen forsyning af vand er indsat, da der har været en stigende efterspørgsel angående muligheden herfor. På samme måde som i landstingsforordning nr. 14 af 6. november 1997 om energiforsyning, skal der ligeledes i forbindelse med vandforsyningen tages hensyn til, at Nukissiorfiits kundegrundlag ikke udhules. Det er dog ikke hensigtsmæssigt at afskære andre fra at stå for vandforsyningen, såfremt der skulle opstå en situation, hvor dette vil findes hensigtsmæssigt. Der skal dog i forbindelse hermed tages hensyn til, at tilladelse til egen forsyning kun kan gives, såfremt dette ikke forstyrrer den offentlige vandforsyning. Derfor er der nu skabt mulighed for, at Landsstyret kan fastsætte nærmere regler om tilladelser til egen forsyning, herunder om godkendelse og drift af anlæg. Landsstyret tildeles desuden mulighed for at kunne fastsætte nærmere regler om forholdet mellem Nukissiorfiit og andre vandforsyningsvirksomheder, såfremt dette findes nødvendigt (forslagets § 6). Forslaget åbner således mulighed for egen forsyning samt mulighed for, at andre vandforsyningsvirksomheder end Nukissiorfiit kan stå for offentlig vandforsyning.

Alle vandforsyningsvirksomheder pålægges en pligt til at udarbejde en sikkerhedsstrategi for opretholdelsen af en effektiv og sikker forsyning med vand på samme måde som landstingsforordning nr. 14 af 6. november 1997 om energiforsyning pålægger Nukissiorfiit en pligt. Vandforsyningsvirksomhederne udarbejder herunder retningslinjer for opretholdelsen af forsyningen til anlæg og installationer af afgørende samfundsmæssig interesse.

Forordningsforslaget indeholder en pligt for Nukissiorfiit til at opkræve et tilslutningsbidrag fra erhvervsvirksomheder, der betaler en særlig lav tarif for vand, som skal dække de omkostninger, som de pågældende erhvervsvirksomheders vandforsyningsbehov påfører Nukissiorfiit i forbindelse med opførelse, udvidelse eller fornyelse af anlæg (forslagets § 11).

Forslaget medfører, at Landsstyret skal fastsætte nærmere regler for opkrævning samt beregning af tilslutningsbidrag.

Der vil desuden blive indført et lignende krav om tilslutningsbidrag i den kommende landstingsforordning om ændring af landstingsforordning nr. 14 af 6. november 1997 om energiforsyning.

I dag tildeles indhandlings- og produktionstilladelser efter § 22a i landstingslov om fiskeri. Det er et krav, at der skal søges tilladelse, hvis nye anlæg eller en eksisterende virksomhed omstiller sin virksomhed på en måde, der kræver offentlige investeringer. Med et tilslutningsbidrag sikres, at erhvervsvirksomhederne kan etablere sig, såfremt de betaler for nye investe-ringer til vandforsyning forårsaget af erhvervsvirksomhederne. Derved sikres regulering af vandforsyning i vandforsyningsforordningen, som den rettelig hører under. § 22a i landstingslov om fiskeri vil således blive overflødig med indførelse af et tilslutningsbidrag.

Forordningsforslaget indeholder desuden bestemmelse om, at Landsstyret fører tilsyn med, at alle vandforsyningsvirksomhederne overholder reglerne i forordningen og regler udstedt i medfør heraf.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige:

Nukissiorfiit skal beregne og opkræve de pågældende tilslutningsbidrag fra erhvervs-virksomheder, der betaler en særlig lav tarif for vand, efter nærmere fastsatte regler, men omfanget af dette arbejde forventes ikke at påføre Nukissiorfiit nogen større administrativ byrde.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet:

Erhvervsvirksomheder, der betaler en særlig lav tarif for vand, vil med forordningsforslaget blive pålagt en økonomisk byrde på grund af Nukissiorfiits pligt til at opkræve tilslutningsbidrag, der afhænger af forholdene på den lokalitet, hvor der skal foretages opførelse, fornyelse eller udvidelse af anlæg.

I medfør af forslagets § 13, stk. 2 vil alle vandforsyningsvirksomheder kunne indhente relevante oplysninger til brug for varetagelsen af de opgaver, som i dette forslag er pålagt vandforsyningsvirksomhederne. Det forventes ikke at medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet, da indhentelse af oplysninger i praksis allerede sker i dag i et vist omfang.

5. Miljø- og naturmæssige konsekvenser:

Når bortses fra pligten til at opkræve tilslutningsbidrag, ændrer forslaget ikke på de forhold, der findes i dag på vandforsyningsområdet. Forslaget har derfor ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

6. Administrative konsekvenser for borgerne:

Forslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. Forholdet til Rigsfællesskabet og selvstyre:

Forslaget har ingen konsekvenser for forholdet til Rigsfællesskabet og selvstyre.

8. Høring af myndigheder og organisationer:

Forslaget har været i høring hos følgende myndigheder og organisationer: Nukissiorfiit, Grønlands Arbejdsgiverforening (GA), Kanukoka, ILIK, Royal Greenland A/S (RG), KNAPK, Arctic Green Food A/S, Polar Seafood A/S, Nusuka, Økonomidirektoratet, Skattedirektoratet, Direktoratet for Fiskeri, Fangst og Landbrug, Direktoratet for Boliger og Infrastruktur samt KNI A/S.

Følgende har afgivet høringssvar: Nukissiorfiit, GA, Kanukoka, ILIK, RG, KNAPK, Nusuka, Direktoratet for Boliger og Infrastruktur, Nuuk Kommune og Uummannaq Kommune.

Følgende havde ingen bemærkninger til forslaget: KANUKOKA, ILIK, KNAPK, Nusuka, Direktoratet for Boliger og Infrastruktur samt Nuuk Kommune.

Nedenfor følger en gennemgang af de indkomne høringssvar, som er indarbejdet i relevant omfang. Direktoratets svar fremgår kursiveret.

Generelt

RG bemærker, at det findes særdeles relevant, at bestemmelser om vandforsyning trækkes ud i et selvstændigt regelsæt, idet kravet om rent drikkevand og dokumentation heraf er et stadigt større tema set i relation til for eksempel eksport af seafoodprodukter. Kundernes krav til kvalitet og produktsikkerhed er større end nogensinde før. RG finder derfor, at det er vigtigt, at Grønland har de fornødne regelsæt om vandforsyning og vandkvalitet bredt set, at indholdet i disse lever op til forventningerne, at der foretages en løbende og aktiv kvalitets-kontrol af vandet, og der samtidig findes aktive systemer, der reagerer rettidigt og i fornødent omfang ved eventuelle afvigelser i forhold hertil.

RG efterlyser i den forbindelse en klar definition af, hvad vand i relation til forordningen er. I bemærkningerne anføres kun et enkelt sted *rent drikkevand*, men dette må klart frem i forordningstekstens indledende paragraffer. Herved skabes der kobling til EU's drikkevandsdirektiv, fødevarelovgivning og formentlig den længe ventede drikkevandsbekendtgørelse.

Forordningsforslaget omhandler vandforsyning og herunder forsyningssikkerhed. Forsyningssikkerhed i forordningsforslaget relaterer sig ikke til kvaliteten af vandet, da vandkvalitet reguleres i anden lovgivning. Direktoratet er bekendt med, at forslag til bekendtgørelse om drikkevandskvalitet samt tilsyn og kontrol med vandforsyningsanlæg på nuværende tidspunkt er under udarbejdelse.

RG savner desuden noget om vandkvalitet i forordningsteksten – igen er det hensynet til blandt andet folkesundheden og ikke mindst eksporten, der bør veje tungt. Ingen steder i forordningen eller i bemærkningerne omtales vandkvalitet; det nærmeste, man kommer, er effektiv og sikker forsyning. Sikker forsyning må i denne sammenhæng også omfatte sikkerhed overfor forbrugerne og virksomhederne i forhold til vandets indhold af sundheds-skadelige mikroorganismer og stoffer i øvrigt. Og med sikkerhed følger tillige passende analyser, beredskab og rettidig varsling af forbrugere og erhvervsvirksomheder, når vandets kvalitet måtte overskride de fastsatte normer. Eksempelvis

ønsker visse af RG's kunder allerede indsigt i Nukissiorfiits beredskabsplaner og vandforsyningens øvrige indretning i forhold til sundhedsskadeligt indhold i vandet – eller blot risikoen derfor.

Som nævnt ovenfor omhandler forordningsforslaget vandforsyning og herunder forsynings-sikkerhed. Krav til vandkvaliteten reguleres i anden lovgivning.

Sammenfattende finder RG ikke, at forordningsforslaget er erhvervsvenligt, hvilket RG tidligere har påpeget, men derudover kan selskabet tilslutte sig den nye forordning med de af RG beskrevne forbehold og ønskede tilføjelser og rettelser i øvrigt.

RGs kommentarer til forordningsforslaget behandles enkeltvis. For så vidt angår RGs kommentar om, at forordningsforslaget ikke findes at være erhvervsvenligt (forslaget om indførelse af tilslutningsbidrag), hertil skal det bemærkes, at den pågældende bestemmelse forsøger at tilgodese samfundet og erhvervsudviklingen generelt.

Nukissiorfiit oplyser, at forslaget mangler en overordnet diskussion af formålet med forordningen. Nukissiorfiit mener, at formålet bør fremgå af forordningens § 1. Nukissiorfiit fremkommer desuden med et tekstforslag til forordningen:

"§ 1. Loven har til formål at sikre

- 1) at udnyttelsen og den tilknyttede beskyttelse af vandforekomster sker efter en samlet planlægning og en samlet vurdering af de hensyn, der er nævnt i § 2,
- 2) en samordning af den eksisterende vandforsyning med henblik på en hensigtsmæssig anvendelse af vandforekomster,
- 3) en planmæssig udbygning og drift af en tilstrækkelig, effektiv og kvalitetsmæssig vandforsyning.

§ 2. Ved administration af loven skal der lægges vægt på vandforekomsternes omfang, på befolkningens og erhvervslivets behov for en tilstrækkelig, effektiv og kvalitetsmæssigt tilfredsstillende vandforsyning."

Formålet med en forordning bør i videst muligt omfang indskrives i de almindelige bemærkninger til en forordning, og formålsbestemmelser i selve forordningen bør undgås. Der er således ikke indsat en formålsbestemmelse i forslagets § 1. I stedet er de almindelige bemærkninger til forordningen blevet uddybet, så formålet klart fremgår. Formålet med forordningen er at regulere den offentlige og private vandforsyning til forbrugere og erhvervsvirksomheder. Det er målet at sørge for en sikker, forsvarlig og effektiv vand-forsyning. Angående Nukissiorfiits forslag til § 1 skal der gøres opmærksom på, at en del af indholdet i forslaget ikke indgår i den indsatte formålsbeskrivelse i bemærkningerne. Nukissiorfiits forslag til § 1, nr. 1, reguleres i anden lovgivning. Forslaget til § 1, nr. 2, falder under "forsvarlig vandforsyning" i den indsatte formålsbeskrivelse. For så vidt angår "effektiv" i forslaget til § 1, nr. 3, falder dette under den indsatte formålsbeskrivelse, men for så vidt angår forslaget vedrørende vandkvalitet, reguleres dette i anden lovgivning. Nukissiorfiits forslag til § 2 er en gentagelse af Nukissiorfiits forslag til § 1.

Nukissiorfiit finder, at der mangler en overordnet diskussion om, hvad forsyningspligten omfatter, hvem der har retten til ressourcerne, og hvem der har retten til rent drikkevand i tilfælde af knappe ressourcer. Dele heraf er delvist behandlet i nogle af bestemmelserne. Nukissiorfiit foreslår, at forordningen definerer, at Nukissiorfiit har forsyningspligt over for eksisterende forbrugere og

virksomheder, men at nye kan tilsluttes i det omfang, det samfunds- og ressourcemæssigt findes forsvarligt.

Forsyningspligten omfatter vandforsyningen til forbrugerne, hvilket fremgår af forslagets § 4. Retten til ressourcerne reguleres i anden lovgivning. I forbindelse med efterlysningen af en diskussion om, hvem der har retten til rent drikkevand i tilfælde af knappe ressourcer, kan det oplyses, at det fremgår af forslagets § 7, at alle vandforsyningsvirksomhederne skal udarbejde en sikkerhedsstrategi for opretholdelsen af en effektiv og sikker vandforsyning. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at sikkerhedsstrategien også omfatter forsyningen i nødstilfælde. Efter § 4, stk. 2, kan Landsstyret fastsætte regler om levering af vand til erhvervsvirksomheder. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at Landsstyret kan fastsætte bestemmelser om, at vandforsyningsvirksomhederne kan træffe bestemmelse om indskrænkning af vandforbruget eller visse dele heraf. Det fremgår desuden, at indskrænkningen af forbruget kan blive nødvendigt, når vandforsyningsvirksomhederne finder, at vandforsyningens drift eller hensynet til vandforekomsterne gør det nødvendigt. Nukissiorfiits forslag om, at Nukissiorfiits forsyningspligt kun skal omfatte eksisterende forbrugere og virksomheder tages ikke til efterretning, da Nukissiorfiits forslag synes at ville hæmme samfundets udvikling. Nukissiorfiits samt andre vandforsyningsvirksomheders forsyningspligt omfatter forbrugere i byer og bygder.

Nukissiorfiit gør opmærksom på, at der tidligere har været erfaringer med kommuner og virksomheder, som vil udbygge på en lokalitet, hvor inddragelsen af nye vandoplande vil koste 2-cifret millionbeløb. Ved sådanne tilfælde er det vigtigt, at mindst Landsstyret og Nukissiorfiit bliver inddraget på et meget tidligt tidspunkt i sagsforløbet. Nukissiorfiit mener, at når forordningsforslaget pålægger Nukissiorfiit forsyningspligten, skal virksomheden også have retten til tilstrækkelige ressourcer i form af vandoplande med passende vandkvalitet. Nukissiorfiit oplyser, at emnet om denne ret og pligt ikke fremgår af forordningsforslaget.

Nukissiorfiits ret til vand oplande med passende vandkvalitet fremgår ikke af forordningsforslaget, da dette reguleres under et andet område. Nukissiorfiits bemærkning er ikke taget til efterretning, da det vil føre til overlappende reguleringsmekanismer, hvilket vil være indskrænkende i forhold til Nukissiorfiits handlingsmuligheder.

Nukissiorfiit bemærker desuden, at selvom Nukissiorfiit har forsyningspligten, bør der laves en bestemmelse, der giver Nukissiorfiit, gennem Landsstyret, muligheden for en sikkerhedsventil til rationering af vand, hvor livsvigtige samfundsfunktioner har første-prioritet, herefter befolkningen og til sidst virksomheder og fiskeindustri. Nukissiorfiit bemærker, at der kan være tale om force majeure forhold og for eksempel specielle tørre år med for lidt nedbør.

Som nævnt skal vandforsyningsvirksomhederne udarbejde en sikkerhedsstrategi efter forslagets § 7. Desuden giver § 4, stk. 2, mulighed for, at Landsstyret kan fastsætte regler om indskrænkning af vandforbruget eller visse dele heraf, når blandt andet hensynet til vandforekomsterne gør det nødvendigt.

Nukissiorfiit finder, at der er begrebsforvirring i forordningsforslaget. Det anvendes ikke en konsekvent syntaks, for eksempel bruges der i § 3 begrebet "Erhvervsvirksomheder" og andre vandforsyningsselskaber, og i § 4 bruges begrebet "andre vandforsyningsselskaber" om det samme. Dette skal rettes op, så begreberne anvendes ens og konsekvent igennem hele forslaget. Nukissiorfiit bemærker desuden, at det hele bliver blandet en ekstra gang i bemærkningerne til forordningsforslaget. Specielt på side 2, afsnit 6, hvor begrebet "egen forsyning" blandes sammen med begrebet "andre vandforsyningsselskaber". Nukissiorfiit anbefaler at begrebet "offentlig vandforsyning" bruges om de virksomheder, som producerer og leverer vand til en 3. part. Nukissiorfiit anbefaler desuden, at

begrebet egen forsyning/privat vandforsyning bruges om en virksomhed eller privat person, som indvinder og bruger vandet til eget forbrug.

Forslaget er blevet tilrettet, og det fremgår nu, at der er tale om andre vandforsynings-virksomheder i § 3, stk. 3, og forordningsforslagets § 4 er blevet ændret. Afsnittet angående "egen forsyning" samt "andre vandforsyningsselskaber" i bemærkningernes afsnit "2. Forslagets hovedpunkter" er blevet uddybet. Nukissiorfiits anbefaling vedrørende begrebet offentlig vandforsyning har ikke ført til rettelser i forslaget, da begrebet allerede benyttes på den anbefalede måde i forslaget. For så vidt angår Nukissiorfiits anbefaling om begrebet "egen forsyning" er bemærkningerne til forslaget blevet uddybet, således at det nu klart fremgår, at der med egen forsyning er tale om en virksomhed eller privat person, der indvinder vand til eget forbrug.

Nukissiorfiit mener, at forslaget mangler kapitelinddeling.

På grund af forslagets længde er forslaget opdelt med overskrifter.

Nukissiorfiit bemærker, at der mange steder i forordningsforslaget lægges op til, at der skal laves bekendtgørelser for at udfylde rammerne for lovgivningen. Nukissiorfiit mener, at det bør overvejes at tilrette formuleringen i forordningsteksten, så Nukissiorfiit udfylder rammerne med regelsæt, som kan godkendes af Landsstyret med et oplæg ligesom i dag med energiforsyningsforordningen.

I landstingsforordning om energiforsyning er der ligeledes mulighed for udstedelse af bekendtgørelser. En del af bemyndigelsesbestemmelserne i forslaget er inspireret af de gældende bestemmelser i landstingsforordning om energiforsyning.

Nukissiorfiit bemærker til forordningens 1. kapitel, at overskriften er "Anvendelsesområde, myndighed og definition", men at der ingen bestemmelser er, som omhandler myndighed. Nukissiorfiit finder, at der bør indføres nogle bestemmelser vedrørende myndighedsområdet.

Det er en fejl, at der står "myndighed" i kapiteloverskriften, og "myndighed" er derfor udgået af kapiteloverskriften, da der ikke anses at være et behov for bestemmelser om myndighedsområdet.

Til § 2

Nukissiorfiit oplyser, at begrebet vandforsyning også bør omfatte indvindingsanlæg, råvandsledninger, vandbehandlingsanlæg, pumpeanlæg, beholderanlæg med mere. Nukissiorfiit har efterfølgende uddybet "med mere" til at omfatte indvindingsområde, råvandsreservoir og overordnet fordelingsnet. Nukissiorfiit finder, at det er vigtigt, at der ved administration af loven tages hensyn til hele vandforsyningsområdet.

Begrebet vandforsyning er blevet udvidet til at omfatte forslagene fra Nukissiorfiit bortset fra indvindingsområde samt råvandsreservoir, da de sidstnævnte forslag reguleres i anden lovgivning.

Til § 3

Nukissiorfiit mener, at "Erhvervsvirksomheder" i stk. 3 bør ændres til "Andre forsyningsvirksomheder".

"Erhvervsvirksomheder" er blevet ændret til "vandforsyningsvirksomheder".

Til § 4

Vedrørende bemærkningerne til stk. 1, oplyser Nukissiorfiit, at der står "vandforsynings-pligten til forbrugerne vil blive opfyldt på samme måde, som det sker i dag". Nukissiorfiit bemærker, at såfremt det er formuleret nogle steder, hvordan vandforsyningspligten opfyldes i dag, skal sætningen med, hvis ikke skal det omformuleres, da der om 5 til 10 år ikke er nogen, som ved, hvad der var normalt i fortiden.

Sætningen er blevet omformuleret.

Vedrørende bemærkningerne til stk. 2, sidste afsnit bemærker Nukissiorfiit, at vandforsyningsforordningen bør overtage de kommunale vedtægter, så alle borgere behandles ens landet over, og Landsstyret og Nukissiorfiit får ansvaret. Hvis ikke bliver Nukissiorfiit underlagt de enkelte kommuners vedtægter.

Som nævnt vil forslaget ikke medføre nogen ændringer af forsyningsforpligtigelsen. Bemærkningen er derfor ikke taget til efterretning.

Til § 7

RG bemærker, at under sikkerhed i bemærkningerne til bestemmelsen omtales opretholdelse af forsyning til anlæg og installationer af afgørende samfundsmæssig interesse. RG spørger i den forbindelse, om ikke eksportvirksomhederne kan opfattes som værende af afgørende samfundsmæssig interesse, og således være berettiget til en vis sikkerhed for forsyning – af hensyn til både beskæftigelsen og eksporten.

Eksportvirksomhederne anses for at være af stor samfundsmæssig interesse, men som det er nævnt i bemærkningerne, skal vandforsyningsvirksomhederne udarbejde retningslinjer, der sørger for, at forsyningen til blandt andet hospitaler opretholdes samt sørger for, at borgerne har adgang til rent drikkevand. Eksportvirksomhederne anses ikke for at have samme afgørende samfundsmæssig interesse, når der er knaphed på vand, og eksportvirksomhederne foreslås derfor ikke omfattet af bestemmelsen.

Til § 10 og § 11

Nukissiorfiit henviser i sit høringssvar til Nukissiorfiits høringssvar afgivet i forbindelse med høring af forslag til landstingsforordning om ændring af landstingsforordning om energiforsyning. Nukissiorfiit foreslår desuden at §§ 10 og 11 ændres til følgende:

"§ 10. Alle forsyningsvirksomheder udarbejder leveringsbetingelser for de i § 9 nævnte områder.

Stk. 2. Nukissiorfiit skal opkræve et tilslutningsbidrag fra erhvervsvirksomheder, der betaler en særlig lav tarif for vand, når de pågældende virksomheder påfører Nukissiorfiit nye anlægsinvesteringer og driftsudgifter på grund af kapacitetsudvidelser på en lokalitet.

Stk. 3. Betingelser i stk. 1 og stk. 2 skal forelægges Landsstyret til godkendelse forinden ikrafttrædelse."

I høringssvaret til ændringsforslaget til energiforsyningsforordningen bemærker Nukissiorfiit, at såfremt der på et senere tidspunkt skal foretages ændringer på grund af uhensigtsmæssig-heder i beregningsgrundlaget, er det nemmere at ændre i leveringsbetingelser, end at skulle ændre i en bekendtgørelse.

Nukissiorfiits forslag til ændring af §§ 10 og 11 tages ikke til efterretning, da det fastholdes, at der bør udarbejdes en bekendtgørelse vedrørende beregning og opkrævning af tilslutningsbidrag. Med hensyn til de foreslåede bestemmelser skal det bemærkes, at stk. 2 i Nukissiorfiits forslag ikke indeholder betingelser, der kan godkendes i henhold til stk. 3. Vedrørende Nukissiorfiits kommentar angående ændring af leveringsbetingelser og en bekendtgørelse skal der gøres opmærksom på, at det ikke er muligt at foretage ændringer i en bekendtgørelse, og der skal i stedet udstedes en ny bekendtgørelse. Bekendtgørelser skal vedtages i Landsstyret, og vandforsyningsvirksomhedernes salgs- og leveringsbetingelser skal godkendes i Landsstyret. Forinden vedtagelse af en bekendtgørelse vil den have været i høring og igennem en lovteknisk gennemgang, hvilket synes hensigtsmæssigt bestemmelsens karakter taget i betragtning.

I høringssvaret til ændringsforslaget til energiforsyningsforordningen bemærker Nukissiorfiit desuden, at der generelt mangler en argumentation for, hvad der ligger af grundprincipper fra den nedsatte arbejdsgruppe for beregning og opkrævning af tilslutningsbidraget. Specielt tænkes der på scenariet, hvor en erhvervsvirksomhed påfører Nukissiorfiit anlægsudgifter, og virksomheden efter at have betalt et tilslutningsbidrag kort efter lukker. Umiddelbart kan dette scenarium pålægge ekstra udgifter, som vil blive overført til den almindelige forbruger, som en konsekvens af ensprisreformen.

Grundprincipperne for beregningen og opkrævningen af tilslutningsbidraget fastsættes i en bekendtgørelse, hvilket er det arbejde, den nævnte arbejdsgruppe er i gang med. Tilslutningsbidraget skal modvirke det nævnte scenarium. Erhvervsvirksomheder, der betaler en særlig lav tarif for vand, skal betale det opkrævede tilslutningsbidrag, således at forbrugerne så vidt muligt ikke bliver påvirket, såfremt disse erhvervsvirksomheder lukker. Det skitserede scenarium er nærmere en beskrivelse af situationen, som den er i dag, hvilket forordningsforslaget har til hensigt at gøre op med.

Angående § 11 mener GA ikke, at der skal indføres en etableringsafgift, idet det offentlige skal sikre rammebetingelser for erhvervslivet, herunder etablering af nødvendig infrastruktur.

Det offentlige skal sikre rammebetingelser for erhvervslivet, der betaler en særlig lav tarif for vand, men det findes yderst uhensigtsmæssigt, at det offentlige skal foretage investeringer i nye anlæg, forny eller udvide bestående anlæg på grund af en virksomhed, hvorefter der er risiko for, at den pågældende virksomhed flytter til en ny lokalitet og overlader det til forbrugerne og erhvervsvirksomheder, der betaler en almindelig tarif for vand, at dække de omkostninger, som virksomheden har forårsaget. Det fremgår desuden af "Oplæg til Strukturpolitisk Handlingsplan" fra september 2000, at den største ulempe med ensprissystemet er, at både private og offentlige investeringer ikke foretages ud fra det faktiske omkostningsgrundlag. Ensprissystemet indebærer således, at økonomiske betragtninger og prioriteringer i virksomhederne, husholdningerne og i det offentlige bygger på et grundlag, der ikke afspejler de reelle omkostninger. Denne struktur kan give anledning til fejldispositioner, der i det lange løb resulterer i et samfundsøkonomisk spild og samtidig kan medføre en uhensigtsmæssig afhængighed af eksisterende selskaber. Endelig kan systemet ifølge oplægget skabe en erhvervsstruktur, herunder erhvervsmæssig placering, der indebærer en fordyrende infrastruktur.

GA oplyser, at fiskerisektoren skaber en stor del af de aktiviteter, som genererer skatteindbetalinger til Hjemmestyret og kommunerne. Det offentlige kan sammen med erhvervslivet prioritere fordelingen af

disse direkte og indirekte indtægter til drifts- og anlægsomkostninger hos Nukissiorfiit eller andre forsyningsvirksomheder.

Den landbaserede fiskeindustri modtager i 2007 særligt lave tariffer til en værdi af 86 millioner kroner. Fiskeindustrien generer skatteindtægter ligesom andre erhverv. Udover at påføre Nukissiorfiit drifts- og anlægsomkostninger opkræves fiskeindustrien dog kun særligt lave tariffer.

GA mener desuden, at man i forbindelse med fastsættelsen af tariffer må sammenligne disse med de omkostninger, som vore konkurrenter påføres.

RG bemærker, at det i vid udstrækning må være det offentliges opgave at stille den fornødne infrastruktur til rådighed, og ikke mindst over for eksporterhvervene, som på markederne skal konkurrere med virksomheder, der i deres respektive hjemlande har fordele, der på dette område rækker ud over, hvad der i Grønland stilles til rådighed.

Omkostningsstrukturen i Grønland er ikke direkte sammenlignelig med andre landes. Særligt er det svært at sammenligne subsidier på tværs af landegrænser, da de typisk er ugenomsigtige og har forskellig karakter. Det fremgår af evalueringen af ensprisreformen, at den forskellige opdeling af omkostninger gør, at analyserne af omkostningsstrukturen ikke er direkte sammenlignelige. Det fremgår desuden, at analyserne i forhold til energi- og vandforbruget dog giver et billede af, at omkostninger til energi- og vandforbruget har mindre effekt på rejeproduktionens konkurrenceevne. I evalueringen konkluderes det samlet set, at selv en væsentlig ændring i prisen på el, olie og vand kun vil have en mindre effekt på den samlede produktionsomkostning og dermed konkurrenceevnen.

GA oplyser, at ifølge Politisk-økonomisk beretning 2007 står en selvstående økonomi højt på dagsordenen for Landsstyrets arbejde i de kommende år. "Landsstyrets erhvervspolitik er derfor fokuseret på at opbygge de bedst mulige rammebetingelser for det private erhvervsliv, så virksomhederne kan skabe en solid indtjening og levedygtige arbejdspladser." GA foreslår derfor, at ordningen med billigere vand også kommer til at omfatte andre eksportvirksomheder, således at vejen mod en selvstående økonomi kan forbedres ved stigende eksport.

Subsidier anses ikke for at medføre de bedst mulige rammebetingelser for erhvervslivet. Subsidier fører ikke til en selvstående økonomi, og det bør derfor anbefales, at der ikke indføres flere subsidieordninger, hvilket også er en politisk målsætning. Fiskerierhvervet er som andre erhverv i vækst og må selv have en interesse i at effektivisere og være konkurrencedygtige og derved bidrage til en selvstående økonomi. Subsidierne er medvirkende til at binde arbejdskraften kunstigt til den landbaserede fiskeindustri, mens der er mangel på arbejdskraft inden for andre erhverv.

RG anfører, at selskabet, som det tidligere har været tilkendegivet, er modstander af den foreslåede ordning med opkrævning af tilslutningsbidrag, da et sådant alt andet lige kun kan medføre øgede omkostninger, der ikke er plads til under den nuværende situation for rejserhvervet. Som det tidligere er anskueliggjort, kører det samlede grønlandske rejserhverv allerede med tab i størrelsesordenen 50 – 100 millioner kroner årligt, hvorfor nye omkostninger kun kan dækkes ind ved yderligere effektiviseringer samt eventuelt ændringer af indhandlingspriser og bemanding, det vil sige tiltag, som alle slår negativt tilbage på samfundshusholdningen og med større effekt end den oprindelige udgift.

Som nævnt ovenfor modtager den landbaserede fiskeindustri i 2007 86 millioner kroner i støtte via de særligt lave tariffer. Der kan stilles spørgsmål ved, hvorvidt rejseindustrien er rentabel, hvis rejseindustrien genererer et tab på 50-100 millioner kroner og samtidig modtager subsidier på 86 millioner kroner. I den sammenhæng virker argumentet om, at effektivisering af rejseindustrien vil være skadelig for samfundsøkonomien, uholdbart.

RG finder desuden, at det er modstridende, at man på den ene side giver visse sektorer særligt lave takster, og så forøger den samme gruppes betalinger ved at pålægge dem en tilslutnings-afgift. RG mener, at man bør være målrettet i sine bestræbelser på at skabe gode betingelser for eksporterhvervene. Det er nemt at dokumentere, at fiskeindustrierhvervet ikke har fået forbedrede vilkår, som kan begrunde en sådan forøget betaling til det offentlige. RG bemærker desuden, at det i Landsstyrets redegørelse om evaluering af ensprisreformens konsekvenser (FM 2007/40) blev fastslået, at ensprisreformen allerede har betydet forøgede udgifter for fiskeindustrien.

Hertil skal det oplyses, at der kun vil være øgede omkostninger for erhvervsvirksomheder, der betaler en særlig lav tarif for vand, hvis disse påfører Nukissiorfiit omkostninger på grund af nødvendige kapacitetsomkostninger. Hvis de pågældende erhvervsvirksomheder placerer sig på lokaliteter, hvor der er overskydende kapacitet på vand, vil der ikke blive opkrævet tilslutningsbidrag.

RG oplyser desuden, at det forekommer vilkårligt, at det er den sidst tilkomne virksomhed, der får vandforbruget til at overstige kapaciteten, der skal betale for kapacitetsudvidelsen i form af tilslutningsbidrag. Vedkommende virksomheds forbrug kan også være meget mindre end eksisterende virksomheders forbrug, som ikke skal betale tilslutningsafgift.

Bestemmelsen har til hensigt, at virksomhederne skal placere sig der, hvor der er over-skydende kapacitet, og det er derfor nødvendigt, at det er den sidst tilkomne virksomhed, der skal betale. Såfremt der allerede er placeret en virksomhed på lokaliteten, som ikke har betalt tilslutningsbidrag, har denne virksomhed formået at placere sig et sted, hvor der har været overskydende kapacitet. Investeringerne i opførelse, udvidelse og fornyelse af anlæg er foretaget på baggrund af ønsker fra fiskerierhvervet. Det er ugunstigt, såfremt virksomhederne indenfor dette erhverv flytter lokaliteter, da dette vil medføre overskudskapacitet på visse lokaliteter. For forbrugerne vil overskudskapacitet på en lokalitet medføre større udgifter.

RG anfører, at fiskeriproduktionsvirksomheder kun kan etablere sig der, hvor der er fisk, samt at man ikke kan drive erhvervsvirksomhed på basis af overskydende vandkapacitet alene.

Investeringerne i vandforsyningsanlæg er indtil nu foretaget på baggrund af efterspørgsel fra fiskerierhvervet, og det må derfor forventes, at de nuværende virksomheder har placeret sig, hvor der er fisk. Såfremt fiskeressourcen forsvinder fra lokaliteten, må fiskeindustrien nøje vurdere, hvorvidt det er muligt at placere en ny produktion på et mere optimalt grundlag, herunder muligheden for arbejdskraft, hensynet til fiskeressourcer samt vandkapacitet. Opkræves tilslutningsbidrag ikke, er det forbrugerne, der bærer risikoen for, samt konsekvensen af, at fiskeressourcen forsvinder fra lokaliteten, i stedet for at fiskeindustrien bærer risikoen herfor.

RG bemærker desuden, at det af bemærkningerne til § 11, stk. 2, fremgår, at der umiddelbart efter forordningens vedtagelse vil blive udstedt en bekendtgørelse om tilslutningsbidrag, hvilket ikke harmonerer med Landsstyrets egen redegørelse om evaluering af ensprisreformens konsekvenser (FM 2007/40), hvor såvel Landsstyret som partiernes ordførere tilkendegav, at der i 2008 skal foretages en nærmere evaluering af ordningen, før der foretages yderligere, og at eventuelle tiltag skal ske i tæt dialog med erhvervet.

Arbejdet med forordningsforslaget pågik allerede inden den pågældende evaluering blev diskuteret på FM 2007. Det fremgår af evalueringen samt tekstanmærkningen til Finansloven.

Uummannaq Kommune bemærker, at forslaget bør tilrettes, så det kommer til at fremgå af

forordningsforslaget, at der skal være tale om en væsentlig (eller mærkbar) effekt på kapaciteten, da enhver forbruger har en effekt på kapaciteten. For de almindelige forbrugere er denne effekt blot meget lille. Uummannaq Kommune oplyser, at det kun bør være så store forbrugere, at det kan mærkes på produktionen og eventuelt udløser behov for kapacitetsudvidelser, der bør skulle betale særligt tilslutningsbidrag.

Det skal hertil bemærkes, at der kun skal opkræves tilslutningsbidrag fra erhvervsvirksomheder, der betaler en særligt lav tarif for vand, når de pågældende erhvervsvirksomheder har en påvirkning på kapaciteten af vand og påfører Nukissiorfiit nye anlægsinvesteringer på grund af kapacitetsudvidelser på en lokalitet. Der skal således være tale om en mærkbar effekt på kapaciteten, og der skal være tale om erhvervsvirksomheder, der betaler en særligt lav tarif for vand. Der skabes således ikke mulighed for at opkræve det pågældende tilslutningsbidrag fra forbrugerne. Forordningsforslaget er derfor ikke blevet tilrettet efter bemærkningen fra Uummannaq Kommune.

Uummannaq Kommune bemærker desuden, at det derudover er et spørgsmål, hvorvidt der generelt er behov for at lovgive på dette område. Uummannaq Kommune mener, at Hjemmestyret kunne klare problemerne i eget hus, hvis Hjemmestyret fik etableret blot nogen form for landsplanlægning for de hjemmestyreejede fiskefabrikker, som langt de største forbrugere.

Nukissiorfiit har oplyst, at den landbaserede fiskeindustri normalt kun opererer med et 3-årigt afskrivningsperspektiv for indhandlings- og produktionsanlæg, da fiskeindustrien er styret af fiskebestanden, og det korte perspektiv umuliggør en langsigtet planlægning fra Hjemmestyrets side.

Til § 13

RG finder, at oplysningspligten er alt for vidtgående i forhold til dens formål, hvor der tages udgangspunkt i et skøn, som jo kan være meget bredt. Bestemmelsen bør kun kunne anvendes, hvis anden lovgivning ikke er til hinder for, at der meddeles oplysninger, som anført. Herudover går bestemmelsen i samme retning som den generelle tendens: Man giver ikke erhvervsvirksomhederne ro til deres aktiviteter, idet der skal bruges mange ressourcer på det offentliges kontrol og oplysningsbehov vedrørende virksomhedernes forhold.

En lignende bestemmelse er ligeledes at forefinde i landstingsforordning nr. 14 af 6. november 1997 om energiforsyning. De oplysninger, der kan indhentes i medfør af bestemmelsen, skal benyttes i forbindelse med varetagelsen af de opgaver, der pålægges i medfør af forordningsforslaget. Kommunikationen med virksomhederne efter den pågældende bestemmelse søges indrettet, så den ikke bliver unødigt administrativ belastende.

De almindelige bemærkninger

RG bemærker til punkt "1. Indledning", at det anføres i sidste afsnit, at der i forbindelse med udarbejdelsen af modellen for opkrævning af tilslutningsbidrag har været nedsat en arbejdsgruppe. RG anbefaler, at afsnittet fjernes, da dette giver det forkerte indtryk af, at der har været samarbejdet om modellen, hvilket RG ikke finder har været tilfældet, da den valgte model alene er "vedtaget" af administrationen med baggrund i den allerede vedtagne finans-lov. Det erindres i den forbindelse, at RG som nærmest eneste deltager fra erhvervet i arbejdsgruppen foreslog den nuværende model bevaret.

Afsnittet er blevet tilrettet, og det fremgår nu, at RG var uenige i den pågældende model. Andre virksomheder og organisationer har dog været inviteret. Det kan ikke forventes, at virksomhederne er

glade for at skulle betale tilslutningsbidrag uagtet, at det er virksomhederne, der påfører Nukissiorfiit omkostningerne

RG ser frem til at kunne medvirke ved den kommende nærmere evaluering og efterfølgende den eventuelle konkrete udmøntning på bekendtgørelsesniveau.

RGs deltagelse i forbindelse med den kommende evaluering og bekendtgørelse imødeses. En arbejdsgruppe arbejder på at beskrive mulige opkrævnings- og beregningsmodeller for tilslutningsbidraget. Når de mulige modeller er blevet skitseret, vil fiskerierhvervet blive inviteret til en diskussion om disse.

RG bemærker til sidste afsnit af bemærkningernes punkt 2, hvor relationen til § 22a omtales, at der flere steder anføres energiforsyning, som vel rettelig på dette sted skal være vandforsyning.

Forslaget er blevet tilrettet i overensstemmelse hermed.

I Nukissiorfiits høringssvar til forslag til landstingsforordning om ændring af landstindstingsforordning om energiforsyning mener Nukissiorfiit i forbindelse med bemærkningernes punkt "3 Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige", at teksten bør ændres til, at "Forslaget medfører derfor, at Nukissiorfiit og de almindelige forbrugere holdes økonomisk neutrale overfor kapacitetsændringer hos erhvervsvirksomheder, der pålægger Nukissiorfiit anlægsinvesteringer i modsætning til nuværende praksis.". Teksten er lig den tekst, der fremgår af forslaget, og Nukissiorfiit gør opmærksom på, at teksten kan forstås således, at Nukissiorfiit vil tjene penge på ændringerne i forslaget.

Teksten er blevet ændret.

Bemærkninger til forordningsforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til stk. 1

Bestemmelsen redegør for forslagens anvendelsesområde. Forordningen finder således anvendelse på den offentlige vandforsyning, privat vandforsyning, forbruger og erhvervsvirksomheder.

Med "forbruger" menes i forslaget ikke-erhvervsdrivende.

Til stk. 2

Nukissiorfiit er dags dato den eneste offentlige vandforsyningsvirksomhed.

Efter stk. 2 er alle vandforsyningsvirksomheder pålagt at varetage opgaven med at forsyne forbrugere med vand, hvilket svarer til Nukissiorfiits forsyningspligt med vand i dag. Bestemmelsen henviser desuden til forslagens § 4, som nærmere beskriver vandforsyningsvirksomhedernes forsyningspligt.

Til § 2

Bestemmelsen definerer, hvad der forstås med vandforsyning.

Den offentlige vandforsyning i de grønlandske byer og bygder varetages af vandforsyningsvirksomhederne.

I byerne kan vandforsyningen finde sted fra vandforsyningsvirksomhedernes hovedvandedninger ved stikledning til forbrugerne eller erhvervsvirksomhederne, med vandtankbiler eller sneecat til vandtankinstallationer og kommunale beholderhuse samt offentlige tapsteder på vandforsyningsvirksomhedernes hovedvandedninger. Vandforsyningen kan desuden finde sted fra indvindingsanlæg, råvandsledninger, vandbehandlingsanlæg, pumpeanlæg, beholderanlæg og overordnet fordelingsnet.

I bygderne kan vandforsyningen finde sted fra vandforsyningsvirksomhedernes hovedvandedninger ved stikledninger til forbrugerne eller erhvervsvirksomhederne og fra offentlige tapsteder på vandforsyningsvirksomhedernes hovedvandedninger.

De kommunale beholderhuse er en vandtankinstallation, som anlægges og forvaltes af kommunen. Tapsteder er en installation, der er tilsluttet Nukissiorfiits forsyningsledninger.

Til § 3

Til stk. 1

Bestemmelsen pålægger Nukissiorfiit at udføre en landsdækkende planlægning af vandforsyningen i byer og bygder.

Nukissiorfiits planlægning skal indeholde en kortlægning af det nuværende forbrug og den nuværende forsyning. Planlægningen bør desuden tage højde for udviklingen i vandforbruget og de afledte konsekvenser af denne udvikling.

Planlægningen er nødvendig af hensyn til eventuelle investeringer. Det er nødvendigt at planlægge for at kunne forudsige, hvorvidt forbruget medfører finanslovmæssige konsekvenser. Investeringer skal kunne planlægges, så de foretages på den samfundsmæssigt mest hensigtsmæssige måde.

Til stk. 2

Landsstyret fastsætter hvilke forudsætninger, Nukissiorfiit skal lægge til grund for den nævnte planlægning i en bekendtgørelse. Prognoser for udviklingen i vandforbruget samt de afledte konsekvenser af denne udvikling bør som nævnt indgå heri.

Til stk. 3

Landsstyret kan pålægge andre vandforsyningsvirksomheder og kommuner at udarbejde tilsvarende planlægning, eller Landsstyret kan pålægge vandforsyningsvirksomhederne og kommuner at meddele Nukissiorfiit de oplysninger, der er nødvendige for, at planlægningen kan udarbejdes.

Det vil således være muligt for Nukissiorfiit at indhente fornødne oplysninger fra kommuner og vandforsyningsvirksomheder under udarbejdelsen af planlægningen. Nukissiorfiit vurderer i det konkrete tilfælde, hvilke oplysninger, der skønnes nødvendige til planlægningen.

For at styrke planlægningen skal Nukissiorfiit tilvejebringe det fornødne datagrundlag om forbrugets størrelse og sammensætning.

Andre vandforsyningsvirksomheder end Nukissiorfiit er således ikke automatisk pålagt at udarbejde en tilsvarende planlægning som Nukissiorfiit. At der blot er indsat en mulighed for Landsstyret til at pålægge andre vandforsyningsvirksomheder at udarbejde tilsvarende planlægning er begrundet i, at det må afgøres i de konkrete situationer, hvorvidt det er nødvendigt. Landsstyret kan således afgøre om det findes nødvendigt i de konkrete situationer, at andre vandforsyningsvirksomheder udarbejder planlægning, eller om det findes mere hensigtsmæssigt, at de andre vandforsyningsvirksomheders oplysninger blot indgår i Nukissiorfiits planlægning.

Til § 4

Til stk. 1

Det er et vigtigt samfundsmæssigt hensyn at sikre en effektiv, stabil og økonomisk rationel vandforsyning. Det er desuden vigtigt at fastlægge alle vandforsyningsvirksomheders forsyningspligt.

Alle vandforsyningsvirksomheder er forpligtet til at sørge for, at der foretages en effektiv og tilstrækkelig vandforsyning til forbrugerne i byerne og bygderne. Forslaget vil ikke medføre nogen ændring i vandforsyningsforpligtigelsen til forbrugerne. Der vil således stadig være tale om forskellige former for vandforsyning alt efter forholdene på de forskellige lokaliteter.

Til stk. 2

På visse lokaliteter vil der kunne opstå et behov for vandforsyning, særligt fra erhvervsvirksomhederne, som det ikke er muligt for vandforsyningsvirksomhederne at kunne efterkomme. Vandforsyningsvirksomhederne har som ovenfor nævnt pligt til at forsyne forbrugerne, og denne pligt skal overholdes, hvilket kan få den konsekvens, at det ikke vil være muligt at opfylde erhvervsvirksomhedernes ønsker til vandkvoter.

Landsstyret kan således fastsætte bestemmelser om, at vandforsyningsvirksomhederne kan træffe bestemmelse om indskrænkning af vandforbruget eller visse dele heraf. Indskrænkningen af forbruget kan blive nødvendigt, når vandforsyningsvirksomhederne finder, at vandforsyningens drift eller hensynet til vandforekomsterne gør det nødvendigt. Der er derfor indarbejdet en bemyndigelse til Landsstyret om, at Landsstyret kan fastsætte nærmere regler om tildeling af vandkvoter til erhvervsvirksomhederne. Hermed får Landsstyret mulighed for at regulere, hvordan vandkvotetildelingen skal foregå, hvilket vil kunne forebygge eventuelle problemer forbundet med, at 2 erhvervsvirksomheder ønsker at aftage store vandmængder på en lokalitet, der ikke har kapacitet til at opfylde ønskerne fuldt ud.

Det skal bemærkes, at forbrugsbegrænsninger i bygder fortsat er gældende, jf. de gældende kommunale vedtægter om vandforsyning.

Til § 5

Til stk. 1

Bestemmelsen giver mulighed for Landsstyret til at give tilladelse til egen forsyning af vand, såfremt denne egen forsyning ikke medfører, at den offentlige vandforsyning bliver forstyrret. Med "egen forsyning" er der tale om en erhvervsvirksomhed eller privat person, der indvinder vand til eget forbrug. Behovet for egen forsyning forventes særligt at kunne blive relevant for større erhvervsvirksomheder.

Ved bedømmelsen af hvorvidt egen forsyning på en lokalitet vil medføre, at den offentlige vandforsyning bliver forstyrret, skal der tages hensyn til, om en tilladelse til egen forsyning vil medføre, at vandforsyningsvirksomhedernes kundegrundlag udhules. Det skal således findes økonomisk rationelt, før tilladelse kan tildeles. Hensynet til vandforsyningsvirksomhedernes kundegrundlag skal tages for at opnå den mest optimale udnyttelse af samfundets ressourcer.

Til stk. 2

Efter bestemmelsen, kan Landsstyret fastsætte nærmere regler om tilladelse til egen forsyning, herunder om godkendelse og drift af anlæg. Det forventes, at Landsstyret vil udstede en bekendtgørelse med konkrete bestemmelser om egen forsyning. Særligt forventes bekendtgørelsen at skulle indeholde krav for at få et anlæg godkendt samt kravene til anlæggets drift. Reglerne skal blandt andet sikre, at den offentlige forsyning med vand ikke forstyrres.

Til § 6

Efter denne bestemmelse kan forholdet mellem Nukissiorfiit og andre vandforsyningsvirksomheder, herunder fastsættelse af betingelser om betaling, leverancer og afbrydelighed, reguleres af Landsstyret.

Det er nødvendigt at have mulighed for at kunne regulere dette forhold for eventuelt at undgå, at der sker en uhensigtsmæssig offentlig vandforsyning og udnyttelse af samfundets ressourcer.

Til stk. 2.

Landsstyret kan desuden fastsætte regler for forholdet mellem vandforsyningsvirksomheder og forbrugere eller erhvervsvirksomheder, der har fået tilladelse til egen forsyning af vand.

"Vandforsyningsvirksomheder" omfatter både Nukissiorfiit og andre vandforsyningsvirksomheder.

Reglerne skal udformes således, at det sikres, at den offentlige vandforsyning ikke forstyrres. Reglerne kan for eksempel omfatte begrænsninger i tilladelser til egen forsyning, såfremt hensynet til vandressourcerne tilsiger dette.

Til § 7

Til stk. 1

Alle vandforsyningsvirksomheder skal fastsætte bestemmelser om sikkerhedsstrategier, herunder forsyningen i nødstilfælde.

Med effektiv og sikker forsyning menes, at der skal leveres en tilstrækkelig vandmængde, således at der ikke opstår vandmangel hos forbrugerne.

Vandforsyningsvirksomhederne skal udarbejde retningslinjer for opretholdelsen af forsyningen til anlæg og installationer af afgørende samfundsmæssig interesse. Der menes hermed, at vandforsyningsvirksomhederne skal udarbejde retningslinjer, der sørger for, at forsyningen til blandt andet hospitaler opretholdes samt sørger for, at forbrugerne har adgang til rent drikkevand.

Til stk. 2

Efter stk. 2 skal retningslinjerne forelægges Landsstyret til godkendelse forinden ibrugtagning. Tages retningslinjerne i brug, inden Landsstyret har godkendt dem, kan dette medføre bøde.

Til § 8

Til stk. 1

Prissystemet opfylder en politisk funktion. Ved pris og takst forstås det beløb, som kunden skal betale for en enhed. En enhed er en kubikmeter vand.

Der er behov for en tilvejebringelse af et klart grundlag for fastsættelsen af taksterne, således at de samfundsøkonomiske konsekvenser af en given takspolitik bliver klarlagt.

Vandforsyningsvirksomhedernes årlige kalkulationer over omkostninger ved vandforsyning skal opdeles på forskellige produktions-, distributions- og forbruger kategorier.

Med produktionskategorier menes forskellige former for vandproduktion, der blandt andet omfatter almindelig vandproduktion fra vandsøerne, kildevandsudspring samt produktion fra omvendte osmoseanlæg.

Med distributionskategorier menes for eksempel vandrør direkte til forbrugerne, vandkørsel samt taphuse.

Med forbruger kategorier menes forbrugere, erhvervsvirksomheder der betaler almindelige tariffer samt erhvervsvirksomheder, der betaler særlig lave tariffer. Sidstnævnte omfatter på nuværende tidspunkt kun den landbaserede fiskeindustri.

Til stk. 2

Landsstyret kan fastsætte retningslinjer for, hvorledes kalkulationerne udarbejdes.

Landsstyrets regler for udarbejdelse af kalkulationer skal udformes, så det sikres, at kalkulationerne bliver udtryk for de omkostningsægte priser.

Til § 9

Bestemmelsen fastslår, at det er Landsstyret, der godkender alle vandforsyningsvirksomhedernes vandtakster, det vil sige både Nukissiorfiit og andre vandforsyningsvirksomheder. Vandforsyningsvirksomhederne skal således forelægge deres vandtakster for Landsstyret forinden ikrafttræden. En overtrædelse heraf kan medføre bøde.

Til § 10

Nukissiorfiit udarbejder allerede i dag salgs- og leveringsbetingelser for vandforsyningen. Bestemmelsen medfører, at der vil være en pligt for alle vandforsyningsvirksomheder til at udarbejde salgs- og leveringsbetingelser, det vil sige både Nukissiorfiit og andre vandforsyningsvirksomheder.

Nukissiorfiit udarbejder i dag salgs- og leveringsbetingelser samtidig med, at "Regulativ for vandforsyning i grønlandske byer, Almindelige bestemmelser for vand" fra maj 1986 er gældende. Det er hensigten, at Nukissiorfiits salgs- og leveringsbetingelser i fremtiden skal indeholde de

bestemmelser, der i dag fremgår af Regulativet fra 1986. Regulativet gælder dog kun for grønlandske byer, hvor Nukissiorfiits salgs- og leveringsbetingelser skal gælde for både byer og bygder.

Vandforsyningsvirksomhedernes salgs- og leveringsbetingelser skal forelægges Landsstyret til godkendelse inden de træder i kraft. En overtrædelse heraf kan medføre bøde.

Til § 11

Til stk. 1

Erhvervsvirksomheder, der betaler en særlig lav tarif for vand, har typisk et større forbrug af vand end forbrugere og erhvervsvirksomheder, der betaler en almindelig tarif for vand, og hvis tilslutningsbidrag ikke opkræves fra disse erhvervsvirksomheder, vil det medføre, at de omkostninger, der er i forbindelse med opførelse af nye anlæg eller fornyelse eller udvidelse af bestående anlæg i første omgang afholdes af Nukissiorfiit for derefter at blive fordelt ud på forbrugerne og de erhvervsvirksomheder, der betaler en almindelig tarif for vand.

Med erhvervsvirksomheder, der betaler en særlig lav tarif for vand, menes de virksomheder, der betaler 1/3 af den lokale enhedsomkostning, hvilket er specielt fastsat i Landstingsfinansloven. I øjeblikket er det kun fiskeindustrien, der betaler en særlig lav tarif. Men ved at benytte formuleringen "erhvervsvirksomheder, der betaler en særlig lav tarif" sikres, at bestemmelsen også vil omfatte andre brancher, der måtte få særlig lave tariffer. Desuden vil formuleringen sikre, at såfremt den lavere tarif for fiskeindustrien en dag skulle blive ophævet, så vil fiskeindustrien også slippe for at skulle betale tilslutningsbidrag.

Kravet om, at en erhvervsvirksomhed har en påvirkning af kapaciteten på vand, vil sige, at der er krav om, at erhvervsvirksomhedens behov for vand medfører, at Nukissiorfiit skal foretage nye anlægsinvesteringer for at kunne leverer tilstrækkelig vand.

Bestemmelsen er desuden et incitament til erhvervsvirksomheder, der betaler en særlig lav tarif for vand, til at placere sig, hvor der er overskydende kapacitet af vand.

Til stk. 2

Efter bestemmelsen skal Landsstyret fastsætte nærmere regler for opkrævningen af tilslutningsbidrag. Landsstyret skal desuden fastsætte regler for beregningen af tilslutningsbidraget. Det forventes, at Landsstyret vil udstede en bekendtgørelse herom umiddelbart efter forordningens ikrafttræden. Bekendtgørelsen vil komme til at indeholde mere konkrete bestemmelser om, hvordan tilslutningsbidrag vil blive opkrævet samt bestemmelser om, hvorledes tilslutningsbidrag skal beregnes.

Til § 12

Landsstyret fører tilsyn med alle vandforsyningsvirksomhederne. Der skal føres tilsyn med, om vandforsyningsvirksomhederne overholder reglerne i forordningsforslaget samt regler udstedt i medfør heraf. Det er landsstyreområdet for Erhverv, der til dagligt vil føre tilsyn.

Tilsynet skal blandt andet sikre, at der udføres en landsdækkende planlægning med forsyningen af vand i byer og bygder i henhold til forordningsforslagets § 3, om vandforsyningsvirksomhederne opretholder en effektiv og tilstrækkelig vandforsyning til forbrugere i byer og bygder efter forordningsforslagets § 4, stk. 1, og om vandforsyningsvirksomhederne udarbejder en sikkerhedsstrategi efter forordningsforslagets § 7. Desuden påser tilsynet, at årlige kalkulationer efter

forordningsforslagets § 8 bliver indsendt til Landsstyret samt at vandtakster efter forordningsslagets § 9 samt salgs- og leveringsbetingelser efter forordningsforslagets § 10 bliver forelagt Landsstyret til godkendelse.

Forordningsforslagets § 13 indeholder hjemmel til, at Landsstyret kan indhente relevante oplysninger til brug for varetagelsen af de i forordningsforslaget nævnte opgaver. Landsstyret kan således indhente relevante oplysninger til brug for tilsynet.

Til § 13

Til stk. 1

Til opfyldelse af de i denne forordning pålagte opgaver, kan Landsstyret fra kommuner og erhvervsvirksomheder kræve alle relevante informationer oplyst. Hvilke informationer, der er relevante, afgøres efter et skøn i de konkrete situationer. Relevante informationer kan blandt andet omfatte prognoser for fremtidigt vandbehov eller andre oplysninger af relevans i forbindelse med den offentlige vandforsyning, herunder oplysninger der er relevante i forbindelse med udførelse af tilsyn efter forordningsforslagets § 12.

Til stk. 2

Hvad angår de opgaver, der i forordningen er pålagt vandforsyningsvirksomhederne, det vil sige både Nukissiorfiit og andre vandforsyningsvirksomheder, vil vandforsyningsvirksomhederne ligeledes kunne indhente relevante informationer, der har indflydelse på vandforsyningsvirksomhedernes vandforsyning.

Til § 14

Til stk. 1

Klager over Nukissiorfiits og andre vandforsyningsvirksomheders mangelfulde vandforsyning, afgørelse om opkrævning af tilslutningsbidrag, indhentelse af oplysninger efter § 13, stk. 2, samt afgørelser efter regler om levering af vand til erhvervsvirksomheder kan indbringes for Landsstyret.

Til stk. 2

Efter bestemmelsen får Landsstyret beføjelser til at fastsætte regler om, hvorledes adgangen til at klage skal udformes i praksis, herunder bestemmelser om, at visse forhold ikke kan påklages, frister for blandt andet afgivelse af klage, samt om visse formkrav skal være opfyldt ved afgivelse af klagen.

Til § 15

Sanktionsbestemmelsen fastsætter bøde som foranstaltning ved overtrædelse af forordningens § 3, stk. 3, § 7, stk. 3, § 9, § 10 og § 13 og præciserer, at der også i regler, der udstedes i medfør af forordningen, kan fastsættes bødeansvar.

Begrebet "overtrædelse" i stk. 2-4 skal fortolkes udvidende. Begrebet anvendes som en samlet betegnelse for de situationer, hvor en handling eller undladelse ikke er i overensstemmelse med bestemmelser, der kan foranstaltes. Manglende efterlevelse af et påbud er for eksempel omfattet af begrebet overtrædelse.

Et kommunalt fællesskab omfattet af landstingslov om kommunalbestyrelser og bygdebestyrelser m.v. er sådanne fællesskab, der er omfattet af § 64 i landstingslov nr. 20 af 3. november 1994 om kommunalbestyrelser og bygdebestyrelser m.v. med senere ændringer. Der er ikke i bestemmelsen henvist til § 64 idet, der påregnes ændringer i landstingslov om kommunalbestyrelser og bygdebestyrelser m.v. i forbindelse med den forestående struktur- og kommunalreform.

Til § 16

Til stk. 1

Det foreslås, at landstingsforordningen træder i kraft den 1. januar 2008.

Til stk. 2

Samtidig ophæves § 2, stk. 1, nr. 1, for så vidt angår vandforsyning i landstingsforordning nr. 8 af 19. december 1986 vedrørende Grønlands tekniske Organisation og § 2 for så vidt angår vand i landstingslov nr. 13 af 6. november 1997 om Grønlands Hjemmestyres overtagelse af bygders el- og vandforsyning. Endvidere ophæves Regulativ for vandforsyning i grønlandske byer.

15. oktober 2007

EM 2007/47
EM 2007/48

BETÆNKNING

Afgivet af Landstingets Erhvervsudvalg

vedrørende

Forslag til landstingsforordning om vandforsyning

og

Forslag til landstingsforordning om ændring af landstingsforordning om energiforsyning
(Hjemmel til opkrævning af tilslutningsbidrag)

Afgivet til forslagenes 2. behandling

Landstingets Erhvervsudvalg har under behandlingen bestået af:

Landstingsmedlem Ruth Heilmann, Siumut (formand)
Landstingsmedlem Emilie Olsen, Atassut (næstformand)
Landstingsmedlem Vittus Mikaelson, Siumut

Landstingsmedlem Esmar Bergstrøm, Inuit Ataqatigiit
Landstingsmedlem Jens B. Frederiksen, Demokraterne

Landstingets Erhvervsudvalg har på baggrund af forslagenes 1. behandling under EM 2007 foretaget en gennemgang af forordningsforslagene samt bemærkningerne hertil. Udvalget har noteret sig, at Landsstyret agter at fremsætte et ændringsforslag til vandforsyningsforordningen (EM 2007/47) med mindre tekniske rettelser til forslagets 2. behandling. Udvalgets stillingtagen i denne betænkning sker med forbehold for dette ændringsforslag.

Høringsrunden.

Forslagene har været udsendt i høring i perioden 2. maj – 5. juni 2007. Erhvervsudvalget har modtaget kopi af høringssvarene samt høringssvarnotater udarbejdet af Erhvervsdirektoratet. Udvalget har ikke bemærkninger til høringsperioden, valg af høringsparter eller de indkomne høringssvar.

Forslagets 1. behandling i Landstinget.

Begge forslag blev under Landstingets 1. behandling hilst velkommen af alle partier i Landstinget, idet Kattusseqatigiit Partiiats dog har stillet sig afvisende overfor forslag til ændring af energiforsyningsforordningen (EM 2007/48). Der blev rejst en række spørgsmål under 1. behandlingen, og Erhvervsudvalget har den 1. oktober 2007 valgt at stille uddybende spørgsmål til Landsstyremedlemmet for Erhverv, Arbejdsmarked og Erhvervsuddannelser. Udvalgets spørgsmål og Landsstyremedlemmets svarskrivelse af 10. oktober 2007 vedlægges som **bilag 1 og 2** til denne betænkning.

Forslagenes indhold.

EM 2007/47 nyregulerer vandforsyningsområdet her i landet, herunder spørgsmålet om forsyningspligt, forsyningssikkerhed, private vandforsyningsanlæg m.v., samt omkostninger til oprettelse og drift af vandforsyningsanlæg. Forordningen samler og opdaterer reglerne på et forvaltningsområde af central betydning for landets borgere og infrastruktur. Dette hilses velkommen af Landstingets Erhvervsudvalg.

EM 2007/48 skaber på elforsyningsområdet hjemmel til opkrævning af et tilslutningsbidrag hos erhvervsvirksomheder, såfremt deres kapacitetsudvidelser mv. påfører Nukissiorfiit nye anlægsudgifter. En tilsvarende bestemmelse er også indeholdt i EM 2007/47.

Erhvervsudvalgets overvejelser.

I det følgende vil Landstingets Erhvervsudvalg koncentrere sig om nogle bemærkninger vedrørende indførelsen af tilslutningsbidrag på el- og vandområdet, idet udvalget i øvrigt henviser til bilagene til denne betænkning.

For så vidt angår de nye tilslutningsbidrag noterer udvalget sig, at der er stor usikkerhed om, hvor stor en finansiel byrde forslagene vil medføre for erhvervslivet. Ved udarbejdelsen af lov- og forordningsforslag er Landsstyret forpligtet til at beregne de økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet og give konkret oplysning herom i lovbemærkningerne. Hvis en konkret beregning ikke er mulig, skal der udøves et sagligt skøn på basis af erfaringsværdier, så som de anlægsudgifter, der i gennemsnit er blevet anvendt på området over en årrække.

Det har ikke været muligt for Erhvervsudvalget at få oplyst, hvilke udgifter der skønnes at blive tale om, ej heller hvilke udgifter der har været afholdt på området i tidligere år. Erhvervsudvalget finder, at det må høre til de sjældne undtagelser, at et lovforslags økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

foreligger belyst i en så ringe grad, som det er tilfældet her. Landsstyremedlemmet for Erhverv, Arbejdsmarked og Erhvervsuddannelser **opfordres** til at holde udvalget orienteret om størrelsen af opkrævede tilslutningsbidrag i de kommende år.

Erhvervsudvalget noterer sig herefter Landsstyrets tilkendegivelse om, at der vil blive tale om en ensartet beregningsmodel for tilslutningsbidrag uden mulighed for dispensation. Det er endnu ikke bestemt, hvilke omkostningstyper der vil indgå i beregningen af tilslutningsbidrag, da den endelige model for omkostningsberegningen først skal beslutes i de kommende måneder i samarbejde med de relevante parter, herunder fiskeindustrien.

Det opkrævede tilslutningsbidrag kan ifølge det oplyste forventes at blive mindre, end hvad der svarer til de fulde omkostninger for tilslutning til forsyningsnettet. Virksomhederne vil på forhånd blive oplyst om, hvorvidt deres ønsker om forsyning af el og vand vil medføre, at de skal betale tilslutningsbidrag, samt i givet fald om størrelsen af bidraget.

Erhvervsudvalget kan på det foreliggende tilslutte sig Landsstyrets overvejelser, men skal **opfordre til og kræve**, at Landsstyremedlemmet for Erhverv, Arbejdsmarked og Erhvervsuddannelser til forslagens 2. behandling tilkendegiver klart, hvor stor en procentvis andel af tilslutningsomkostningerne Landsstyret agter at opkræve som tilslutningsbidrag. Udvalget er i den forbindelse af den opfattelse, at det bør være overladt Landsstyret at enes med erhvervslivet om en model til *omkostningsberegningen*, mens Landstinget bør inddrages i spørgsmålet om hvilken *omkostningsprocent* erhvervslivet rimeligvis bør pålægges i form af tilslutningsbidrag.

Erhvervsudvalgets indstilling.

Et enigt Erhvervsudvalg indstiller med de foranstående bemærkninger, at Landstinget under sin 2. behandling vedtager det fremsatte forslag i sin foreliggende form.

Med disse bemærkninger skal Landstingets Erhvervsudvalg overgive forslaget til Landstingets 2. behandling.

Ruth Heilmann
Formand

Emilie Olsen

Vittus Mikaelson

Esmar Bergstrøm

Jens B. Frederiksen

[Bilag 1](#)

[Bilag 2](#)

Ændringsforslag

til

Forslag til: Landstingsforordning nr. xx af xx 2007 om vandforsyning

Fremsat af Landsstyret til 2. behandling

Til § 2

1. I § 2, *nr. 1*, ændres "Forsyningsledninger" til: "Hovedvandleddninger".

2. I § 2, *nr. 3*, ændres "tapsteder" til: "taphuse".

Til § 5

3. I § 5, *stk. 1*, indsættes som 2. *pkt.*:

"Vandforsyningsanlæg, der indvinder mindre end 10m³ per døgn, kræver ikke tilladelse."

Til § 13

4. I § 13, *stk. 2*, ændres "tilsvarende oplysninger" til: "relevante oplysninger".

Til § 15

5. I § 15 *stk. 1, nr. 2*, udgår "*stk. 3,*".

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Fremsættelse af ændringsforslaget til landstingsforordningsforslaget sker særligt på baggrund af Direktoratet for Miljø og Naturs høringssvar. Direktoratet for Miljø og Natur har blandt andet gjort opmærksom på behovet for præcisering af tekniske begreber, således at forordningsforslaget er i overensstemmelse med øvrig lovgivning.

Ændringsforslaget har været til lovteknisk gennemgang.

Ændringsforslaget har ingen administrative konsekvenser.

Ændringsforslaget har ingen økonomiske konsekvenser.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til nr. 1 og 2

For at undgå en begrebsforvirring foreslås "Forsyningsledninger" ændret til "Hovedvandedning", hvilket er den af Direktoratet for Miljø og Natur samt Nukissiorfiit benyttede betegnelse for den ledning, der leder færdigbehandlet vand fra vandværket til stikledninger, taphuse og brandventiler.

Af samme årsag foreslås "tapsteder" ændret til "taphuse", idet taphuse er den normalt benyttede betegnelse i Grønland.

Til nr. 3

Det foreslås indføjet i stk. 1, at vandforsyningsanlæg, der indvinder mindre end 10m³ per døgn, ikke kræver tilladelse. Dermed bringes forordningsforslaget i overensstemmelse med EU's drikkevandsdirektiv nr. 98/83/EF, hvilket er anbefalet af Direktoratet for Miljø og Natur.

En vandforsyningsvirksomhed er ikke synonym med et vandforsyningsanlæg. I en vandforsyningsvirksomheds drift indgår et vandforsyningsanlæg som en del af driftsmaterialet. En vandforsyningsvirksomhed kan have flere vandforsyningsanlæg i samme by eller bygd. Det er de enkelte vandforsyningsanlæg, der indvinder mindre end 10 m³ per døgn, som ikke kræver tilladelse.

Til nr. 4

Forordningsforslagets stk. 1, giver Landsstyret beføjelse til at kræve oplysninger fra kommuner og erhvervsvirksomheder, som Landsstyret skønner nødvendig til varetagelse af de i forordningen nævnte opgaver.

Af konkurrencemæssige hensyn anbefales det, at der ikke gives vandforsyningsvirksomheder samme skønsmæssige beføjelse til, at kræve oplysninger af kommuner og erhvervsvirksomheder som Landsstyret.

Formuleringen af forordningsforslagets stk. 2, ændres således, at "tilsvarende oplysninger" erstattes af "relevante oplysninger". Med "relevante oplysninger" menes oplysninger, som har betydning for en konkret sag. Således søges at begrænse vandforsyningsvirksomheders adgang til at søge oplysninger uden relevans for en konkret sag.

Til nr. 5

Med ændringen korrigeres en fejlhenvisning i forordningsforslaget. Der er alene tale om en teknisk korrektion.